

Til § 17.

Idet der i øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger om oprettelse af en særlig afdeling under invalideforsikringsretten til behandling af de til retten henlagte sager vedrørende revaliderings-spørgsmål, bemærkes, at man har anset det for at være af betydning, at der sikres retten en særlig sagkundskab på de herhen hørende områder.

Ifølge forslaget § 17, stk. 3, er de afgørelser, der træffes af invalideforsikringsretten i medfør af §§ 3, 4, 6 og 8 endelige. Dette svarer til den nugældende ordning, jfr. folkeforsikringslovens § 45, stk. 5. Afgørelser, der træffes af en instans, til hvilken invalideforsikringsrettens kompetence er delegeret, kan indankes for invalideforsikringsretten, jfr. forslaget § 3, stk. 3, § 4, stk. 2, § 6, stk. 3, og § 8, stk. 5.

Til § 18.

Det foreslås i stk. 1, at udgifterne til hjælpemidler, hjælp til syge- og kurbehandling, hjælp til arbejdsprøvning, optræning m. v. samt hjælp til anskaffelse af værktøj m. v. eller til iværksættelse af selvstændig virksomhed til personer, der er erhvervshæmmede på grund af fysiske eller psykiske lidelser, som hidtil afholdes af invalideforsikringsfonden, hvis underskud dækkes af staten. Kun for så vidt angår hjælpen til ikke-invalideforsikrede, der er erhvervshæmmede af de anførte grunde og ikke har været omfattet af folkeforsikringslovens bestemmelser i § 60 om den omhandlede hjælp, vil der for fonden blive tale om nye udgifter. Bestemmelsen ligger på linje med det forslag, som invalideforsikringskommissionen har stillet om indførelse af en ordning, hvorefter hele befolkningen skal være omfattet af den offentlige invalideforsikring. Merudgifterne for fonden til de ovenfor nævnte arter af hjælp vil næppe blive betydelige, da ca. 97 pct. af personer i alderen 18-60 år allerede nu er omfattet af invalideforsikringen.

Om invalideforsikringsfondens udgifter til de ovenfor omtalte hjælpeformer kan i øvrigt oplyses, at de i fondens regnskab for 1957-58 udgjorde følgende beløb:

Kur, pleje og oplæring	4 004 000 kr.
Maskiner og starthjælp m. v.	497 000 -
Lån til anskaffelse af motorkøretøjer	946 000 -
Hjælpemidler	10 386 000 -
Lægeerklæringer	37 000 -
	<hr/>
	15 870 000 kr.

I de anførte udgifter til kur, pleje og oplæring, som er bogført under ét, indgår invalideforsikringsrettens takstbetaling, der bidrager til dækning af

driftsunderskudet på en række revalideringsinstitutioner. Disse udgifter vil imidlertid efter forslaget fremtidig ikke længere blive afholdt af fonden, idet institutionerne vil blive henvist til at søge egentlige driftstilskud i henhold til forslaget § 5, jfr. nærmere nedenfor. De nævnte takstbetalinger har på invalideforsikringsfondens regnskab for 1957-58 udgjort ca. 1 066 000 kr.

Med hensyn til hjælpen til optræning, oplæring m. v. samt til anskaffelse af værktøj m. v. eller til iværksættelse af selvstændig virksomhed til de overvejende socialt erhvervshæmmede, hvorom de sociale udvalg træffer beslutning, foreslås det i stk. 4, at opholdskommunen endeligt afholder $\frac{2}{10}$ af udgifterne herved, medens resten refunderes af staten. Denne refusionsordning svarer til den gældende ordning for så vidt angår hjælpen til tuberkulose og polioramte i forsorgslovens § 263, der også er båret af et revalideringssynspunkt, jfr. i øvrigt i det følgende om refusion af den foreslåede underholdshjælp under revalidering.

De nævnte udgifter har hidtil været afholdt af de sociale udvalg med hjemmel i forsorgslovens § 30, stk. 2, sædvanligvis som kommunehjælp, hvoraf kommunerne må bære $\frac{7}{10}$, der fordeles med $\frac{3}{10}$ på opholdskommunen og $\frac{4}{10}$ på mellemkommunal refusion, medens staten bærer $\frac{3}{10}$, jfr. ovenfor under II. 3.

Ydelse af underholdshjælp under erhvervsmæssig revalidering, der administreres af de sociale udvalg, er betinget af trang, og vil derfor kun blive ydet i det omfang, trangen ikke er afhjulpet gennem modtagelse af arbejds løn eller anden ydelse fra den institution eller foranstaltning, hvor pågældende er undergivet oplæring eller optræning. Udgifterne til denne underholdshjælp er foreslået fordelt med $\frac{2}{10}$ på opholdskommunen og $\frac{8}{10}$ på staten, på samme måde som hjælpen i henhold til forsorgslovens § 263 til tuberkulose- og polioramte. Kommunerne bliver herved i refusionsmæssig henseende gunstigere stillet end ved ydelse af kommunehjælp. På den anden side har kommunerne af udgifterne i forbindelse med ydelse af underholdshjælp efter folkeforsikringslovens § 79, stk. 2, hidtil kun afholdt $\frac{6}{70}$ (fordelt efter reglerne om mellemkommunal refusion), medens invalideforsikringsfonden og staten bærer $\frac{64}{70}$. Folkeforsikringslovens § 79, stk. 2, har dog som tidligere nævnt formentlig kun været anvendt i ringe omfang.

Under hensyn til, at underholdshjælp under en erhvervsmæssig revalidering efter forslaget vil kunne ydes i noget rigeligere omfang end hidtil, vil der blive tale om større udgifter på dette område. Det bør dog herved tages i betragtning, at